ואם איתא לילף מדם וכי תימא רבי אלעזר מילתא ממילתא לא גמר והא אמר [ו]ר' אלעזר [א]מנחה שקמצה בהיכל כשרה שכן מצינו בסילוק בזיכין מנחה ממנחה יליף מנחה מדם לא יליף ומנחה ממנחה מי יליף והתניא [ז] [ב]עד שלא פרקה נפרס לחמה הלחם פסול ואין מקטיר עליו את הבזיכין [ג] משפרקה נפרס לחמה הלחם פסול ומקטיר עליו את הבזיכין ואמר ר' אלעזר [ג]לא פרקה ממש אלא כיון שהגיע זמנה לפרק אע"פ שלא פרקה כמי שפרקה דמיא ואמאי [ג] תיהוי כמנחה שחסרה קודם קמיצה [ד] הא לא קשיא מנחה לא בריר [ה] ברירה קומץ דידיה והא בריר ברירה קומץ דידה וכיון שהגיע זמנה לפרק כמאן דפרקה דמיא אלא [ו] מעתה תיהוי כשירים שחסרו בין קמיצה להקטרה דאין מקטירין קומץ עליהן [ז] לאו פלוגתא נינהו רבי אלעזר סבר לה כמ"ד [ג]ד שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה מקטיר קומץ עליהן גופא חביתי כהן גדול רבי יוחנן אמר [ח] אינה קדושה לחצאין ור' אלעזר אמר מתוך שקרבה לחצאין קדושה לחצאין א"ר אחא מאי טעמא דרבי יוחנן אמר קרא [א]מנחה מחציתה [ט] הביא מנחה ואח"כ חוציהו מיתיבי חביתי כהן גדול לא היו באות חצאין אלא [י]מביא עשרון שלם וחוצהו ותניא אילו נאמר מנחה מחצית הייתי אומר מביא חצי עשרון מביתו שחרית ומקריב חצי עשרון מביתו ערבית ומקריב ת"ל מחציתה בבקר מחצה משלם הוא מביא למצוה אמר ליה רב גביהא מבי כתיל לרב אשי [י] והא חוקה כתיב בה אמר ליה לא נצרכא אלא להביאה שלם מביתו ומי א"ר יוחנן הכי והא איתמר [יא] הפריש חצי עשרון [יב] ודעתו להוסיף רב אמר אינו קדוש ור' יוחנן אמר קדוש [יג] ואם איתא לילף מחביתין וכי תימא ר' יוחנן מילתא ממילתא לא ילף [יד] [ו]והאמר רבי יוחנן [יו]שלמים ששחטן בהיכל כשירין דכתיב [יז]ושחטו פתח אהל מועד [יח] שלא יהא טפל חמור מעיקר דעתו להוסיף שאני [ז]דתניא [יט]מלאים אין [יט] מלאים אלא שלמים [כ](כלומר שאינו קדוש עד שיהא עשרון שלם) ואמר רבי יוסי אימתי בזמן שאין דעתו להוסיף אבל בזמן שדעתו להוסיף ראשון ראשון קדוש ורב בחביתין כמאן ס"ל אי כר' אלעזר לילף מחביתין וכי תימא רב מילתא ממילתא לא יליף והאמר רב [יז] מנחה קדושה בלא שמן [א] [ו](ובלא לבונה) שכן מצינו בלחם הפנים בלא לבונה שכן מצינו במנחת נסכים בלא שמן ובלא לבונה שכן מצינו במנחת חוטא על כרחיך רב כר' יוחנן ס"ל גופא אמר רב מנחה קדושה בלא שמן [יט] (ואין דינה כעשרון חסר) שכן מצינו בלחם הפנים בלא לבונה שכן מצינו במנחת נסכים בלא שמן ובלא לבונה שכן מצינו במנחת חוטא ושמן ולבונה [יט] קדשי האי בלא האי והאי בלא האי שמן שכן מצינו בלוג שמן של מצורע לבונה שכן מצינו בלבונה הבאה בבזיכין ורבי חנינא אמר לא מחביתין. ולקדוש: מילתא ממילתא לא יליף. הילכך אאר מנחות [ט] לא אמר [כ] דליהו כחביתין דחביתין דין הוא לקדשו לחצאין אבל אאר מנחה לא: מנחה קדושה בלא שמן. אם נתן עשרון סולת בכלי שרת [ו] אע"פ שאין שם שמן [ז] ולא יצא לחולין וצריך להביא שמן ולהקריבה: שכן מצינו בלחם הפנים. שהיא מנחה ואין בה שמן אבל לבונה יש בה כגון בזיכין: מנחת נסכים. [ז] הבאין עם כל הזבח כדכתיב בתמיד (במדבר כח)[ח] עשירית האיפה אלת למנחה בלולה בשמן וגו' ואין בה לבונה: על כרחך כרבי יוחנן ס"ל. בחביתין לא קדשה הלכך גמר אאר מנחות מחביתין: האי בלא האי. שמן בלא אלת ובלא לבונה ולבונה בלא שמן ואלת [לא] שכן מצינו בבזיכין שמקדשין את הלבונה בלא שמן ואלת ואי אשי הא אחי אלת שמן ואלת הא אחי אלת בלא שמן ואלת: בהדייהו לאו פירכא היא שהרי אינו מתקדש עם הלבונה בבזיכין ומיהו אשכחן דכלי שרת מקדשין לבונה שבתוכן בלא שמן ואלת: לא

ואם איתא. דאם לא קידש לחצאין ליקח מנחה מאם: **שקמצה בהיכל כשרה.** ואע"ג דהיכא בעזרה כשאר קרבנות: **שכן מצינו בסילוק בזיכין.** [כ] דהיא בהיכל אלמא דאיכא קמיצה בהיכל דסילוק היינו קמיצה: **עד שלא פרקה.** למערכת לחם הפנים בשבת: **הלחם פסול.** דהויא לה מנחה שחסרה קודם קמיצה ואמרינן לקמן (דף ט:) מן המנחה פרט לשחסרה ובלחם הפנים [ב] גופיה אמר לקמן (דף יב:) [קדש קדשים] היא שאם נפרסה אחת מחלותיה כולן פסולות: **משפרקה נפרס לחמה הלחם פסול.** אף ע"ג דלאחר סילוק (א) כא) [ז](מצה) נפרס פסולה דהוי שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה ואמרינן לקמן (דף ט:) דאע"ג דמקטירין קומץ עלייהו שיריים אסוריים באכילה: **ומקטיר עליו** כב) **בזיכין.** [דלא] גמרינן ממנחה: כג) **הגיע זמנה לפרק.** שעברו שם שעות דלאחר בפרק תמיד נשחט (פסחים נח.) מוספין בשם בזיכין בשבע[ג]: **קודם קמיצה.** דהא עדיין לא פירקה ומיפסל דהא אמר לקמן מן המנחה פרט כד) [ד] לכשחסרה מכשיעור אלמא לא יליף מנחה (ג) ממנחה: לעולם מנחה ממנחה יליף ולא דמי לחם הפנים לשאר מנחות דמנחה לא בריר קומץ דידה שהכל ביחד הלכך קודם קמיצה ליכא למימר כמאן דקמצה דמיא דהא מחוסר מעשה: **אבל לחם הפנים בריר קומץ דידהו.** דקאי כה) בבזיכין באפי נפשייה הלכך כמאן דקמצה דמיא: כו) **ולא פלוגתא היא.** לקמן בשמעתין: **מנחה מחציתה.** מנחה תמיד מחציתה בבקר [ה] וגומר כז) הביא מנחה שלימה של עשרון לאין מנחה פחותה מעשרון ואח"כ כח) [ו] חוציהו: **מחציתה.** משמע מחציתה של שלימה זו (ג) שלפניו: ומשני כי מצריך קרא להביא שלם למצוה בעלמא ועלולם אם קדשה לחצאין כט) מקודש ואינה יוצאה שוב לחולין: **והא חוקה כתיב בה.** חק עולם לה' וגו' (ויקרא ו) [ד] ל) [ז] דמשמע מתוך שלם: **אלא להביא עשרון שלם** לא) **מביתו.** אבל לענין קידוש בכלי שרת אם רצה מקדש לחצאין: **ודעתו להוסיף.** להשלים עשרון כדאמרינן לקמן בפרק המנחות והנסכים (דף קג.) לאין מנחה פחותה מעשרון דהאומר הרי עלי אאי עשרון מביא עשרון שלם: **ואם איתא.** דגבי חביתין אינו קדוש: **ושחטו.** בשלמים [ח] כתיב: **פתח אהל מועד.** בעזרה וכיון שעזרה כשרה כל שכן דהיכל לב) [ו](שלם) כשר דלא תהא עזרה שהיא עפל חמורה מן העיקר אלמא יליף היכל מעזרה: **מלאים.** שניהם מלאים שלם: **אין מלאים.** שהיו מלאים לג) ממש המזרקים שלא אלא מלאים כל העשרונות שקדשו בתוכו שלמים היו: **ורב.** דאמר במפרש לד) אאי עשרון שאינו קדוש: **מחביתין.** ולקדוש: **מילתא ממילתא לא יליף.** הילכך אאר מנחות [ט] לא אמר לה) דליהו כחביתין דחביתין דין הוא לקדשו לחצאין אבל אאר מנחה לא: **מנחה קדושה בלא שמן.** אם נתן עשרון סולת בכלי שרת [ו] אע"פ שאין שם שמן [ז] ולא יצא לחולין וצריך להביא שמן ולהקריבה: **שכן מצינו בלחם הפנים.** שהיא מנחה ואין בה שמן אבל לבונה יש בה כגון בזיכין: **מנחת נסכים.** [ז] הבאין עם כל הזבח כדכתיב בתמיד (במדבר כח)[ח] עשירית האיפה אלת למנחה בלולה בשמן וגו' ואין בה לבונה: **על כרחך כרבי יוחנן ס"ל.** בחביתין לא קדשה הלכך גמר אאר מנחות מחביתין: **האי בלא האי.** שמן בלא אלת ובלא לבונה ולבונה בלא שמן ואלת [לא] שכן מצינו בבזיכין שמקדשין את הלבונה בלא שמן ואי אשי הא אחי אלת שמן ואלת הא אחי אלת בלא שמן ואלת: בהדייהו לאו פירכא היא שהרי אינו מתקדש עם הלבונה בבזיכין ומיהו אשכחן דכלי שרת מקדשין לבונה שבתוכן בלא שמן ואלת: לא

מנחה שנקמצה בהיכל כשרה שכן מצינו בסילוק בזיכין. ואם תאמר אמאי לא קאמר כדי שלא יהא טפל חמור מן העיקר כדאמר בסמוך גבי שלמים ששחטן בהיכל וגבי כהנים הנכנסין בהיכל ואוכלים קדשי קדשים ושירי מנחות י"ל דהתם כתיב (ויקרא ג) [ב] פתח אהל מועד (שם ו) [ו] בתאר אהל מועד שייך למימר שלא יהא טפל חמור מן העיקר לאפי שאלה הכתוב באהל מועד:

מקטיר עליו את הבזיכין. פירש בקונטרס דלא גמרינן ממנחה ולא היה לו לפרש כן דלקמן (דף ט:) פריך מינה למ"ד שייריים שחסרו בין קמיצה להקטרה אין מקטיר קומץ עליהן ומשני רבי אלעזר [יא] היא גם שמועה זו אי אפשר לישב:

מאי טעמא דרבי יוחנן. ולא"ת לימא [לט] משום דיליף מדם ושמא קבלה היה בידו טעם זה אי נמי כדפרישית לעיל דלאפוקי דרבי יוחנן מפרש ר' אלעזר טעמא [יב] דמתוך מ) מ)(דאשון דאשון קדוש ולית ליה דרבי יוסי): **ולרבי חנינא עשרון למה נמשה למנחת חוטא.** תימה אכתי תאי עשרון למה נמשה לרבי חנינא דלקמן בפ' שתי מדות (דף פז.) מוכח דנמשה למנחת חביתין ומנחת חביתין טעונה שמן ולבונה וי"ל משום דמתחילה היו מקדשין המנחה של חביתין בביאה עם השמן והיה נגמר בדבר מא) להוציא לכלי חול אחר שנתקדשה ולכך נמשה תאי עשרון מב) וטעם זה אינו לריכין נמי לרבי יוחנן דאמר לעיל דאינה קדושה לחצאין דאחר שנתקדשה שלימה היה נגמר להוציאה מכלי שרת לכלי חול ולריך לומר השתא לרבי חנינא שלא היו מערבין בביאה המנחה עם השמן אלא בתוך הביאה עצמה היה זה לגד אחד וזה לגד אחר שאם היה הכל מעורב לא היו יכולין אחרי כן לחלק בחלי עשרון מפני לוג ומתאה שמן שהיא עודף על החלי עשרון ולכ"ע נמי צ"ל כן דבמתניתין דשתי מדות (שם) מוכח שהיו מחלקין הסולת בחלי עשרון והשמן במדה שהיא מחזקת לוג ומתאה ואם תאמר לר' מאיר דאמר לקמן בפ' שתי מדות (שם) דשני עשרונות היו במקדש אחד גדוש ואחד מחוק ובמחוק

מסורת הש"ס

גמ' א) זבחים סג. **ב)** לקמן ט: **ג)** [לקמן ט. וש"נ] **ד)** זבחים פח. **ה)** רש"ק מ"ז ועיין ל"ק שמוחק רק תיבת כלומר והשאר צ"ל כן וכן משמע ברש"י דזבחים דף פח ע"א ד"ה ולין מקדשין ע"ש **ו)** רש"ק מ"ז **רש"י ז)** ל"ק מ"ז **תוס' מ)** נ"א רב כר"י ס"ל ול"ל דר"י דאמר דאשון דאשון קדוש

הגהות הב"ח

(א) **רש"י** ד"ה משפרקה וכו' דלאחר סילוק המצה נפרס: **(ב)** ד"ה קודם קמיצה וכו' ממנחה הס"ד ואח"כ מ"ש מנחה לא בריר לעולם מנחה: **(ג)** ד"ה מחציתה וכו' שלפניו הס"ד ואח"כ מ"ש למצוה ומשני כי:

גליון הש"ם

תוס' ד"ה מנחה כו' לפי שתלה הכתוב באהל מועד. עיין זבחים דף י ע"ב תוספות ד"ה כל:

הגהות צ"ק

[א] בלא שמן ובלא לבונה בלא שמן שכן מלינו כו': **[ב]** גופא אמרינן לקמן היא אחס: **[ג]** ס"א שיך כאן דבור הקודם המתחיל ומקטיר והל"ל: **[ד]** לכשחסרה ואפ"ה מכשיר אלמא כו' כל"ל: **[ה]** וגמרינן: **[ו]** מוליהו מחציתה הל"ל: **[ז]** דמשמע דוקא שלם כו': **[ח]** כתיב פתח הל"ל: **[ט]** לא גמיר מתחיתין דחביתין דין כו': **[י]** קדוש ולא כו': **[יא]** היא ולפי שמועה זו כו': **[יב]** דמתוך הס"ד ומ"ד דאשון דאשון קדוש ור"י ל"ל דר' יוסי פי' דר' יוחנן אמר הפרש חצי עשרון ודעתו להוסיף משמע דוקא חצי עשרון כיון דאסכתן קלת בחביתי כה"ג דקרב לחצאין אע"ג דלא ס"ל לר"י מ"מ כיון דדעתו להוסיף הוה תרתי למעליותא אמר קדוש אבל פחות מחצי עשרון לא אמר קדוש אבל ר"י ס"ל דאשון דאשון קדוש אבל אאר מנחות [ט] אמר לה) דליהו כחביתין דחביתין דין הוא לקדשו לחצאין אבל אאר מנחה לא: **מנחה קדושה בלא שמן.** אם נתן עשרון סולת בכלי שרת [ו] אע"פ שאין שם שמן [ז] ולא יצא לחולין וצריך להביא שמן ולהקריבה: **שכן מצינו בלחם הפנים.** שהיא מנחה ואין בה שמן אבל לבונה יש בה כגון בזיכין: **מנחת נסכים.** [ז] הבאין עם כל הזבח כדכתיב בתמיד (במדבר כח)[ח] עשירית האיפה אלת למנחה בלולה בשמן וגו' ואין בה לבונה: **על כרחך כרבי יוחנן ס"ל.** בחביתין לא קדשה הלכך גמר אאר מנחות מחביתין: **האי בלא האי.** שמן בלא אלת ובלא לבונה ולבונה בלא שמן ואלת [לא] שכן מצינו בבזיכין שמקדשין את הלבונה בלא שמן ואי אשי הא אחי אלת שמן ואלת הא אחי אלת בלא שמן ואלת: בהדייהו לאו פירכא היא שהרי אינו מתקדש עם הלבונה בבזיכין ומיהו אשכחן דכלי שרת מקדשין לבונה שבתוכן בלא שמן ואלת: לא

מסכת מקואות

פרק ד' המשך משנה ד'

הָיוּ מְקַלְּחִין בְּתוֹךְ הַמַּיִם, אִם יָדוּעַ שֶׁנָּפַל לְתוֹכוֹ אַרְבָּעִים סְאָה מַיִם כְּשֵׁרִים, עַד שֶׁלֹּא יָרַד לְתוֹכוֹ שְׁלִשָׁה לֻגִּין מַיִם שְׁאוּבִין, כָּשֵׁר. וְאִם לָאו, פָּסוּל:

עין משפט נר מצוה

מט א מיי' פי"ב מהל' מעה"ק הלכה יב:
נ ב מיי' פ"ה מהל' תמידין ומוספין הלכה טו:
נא ג מיי' שם הלכה טז:
נב ד מיי' פי"ל מהל' פסה"מ הלכה כ:
נג ה מיי' פי"ג מהלכות מעה"ק הלכה ב:
נד ו מיי' פ"ה מהלכות מעה"ק הלכה ד:

שיטה מקובצת

ו) עד שלא פרקה. דלבונה ובזיכין: נפרס לחמה. נחסר לחמה: הלחם פסול ואינו מקטיר משום דאינו יכול להביא מתוך ביתו ולמלאות חסרון הלחם. הרגמ"ה: **ג)** משפרקה. שהפריש קומצה דהיינו הבזיכין. הרגמ"ה: **ג)** תהוי כמנחה שחסרה קודם קמיצה. אלא ש"מ דלא יליף ממנחה אבל מ"מ עד שלא פרקה נפרס לחמה הלחם פסול משום דכתיב היא אבל משפרקה נפרס לחמה כו' כשר דלא כתיב ביה היא דהיא לא מיירי לאחר שהגיע זמנו לפרוק שאין עליה עוד שם לחם הפנים וא"ת (מיהא) [כיון] דאמרת דלא יליף ממנחה איך אמרינן משפרקה נפרס לחמה פסול ומקטיר עליו כו' והלא זה לא דיענין אלא משום דילפי' ממנחה שחסרו שירים בין קמיצה להקטרה דפסולה ומקטיר עליה הקומץ ואמאי והלא לא ילפינן ממנחה וי"ל כיון שראינו פסול קודם שפרקה מקרא דהיא מעתה נאמר להיכא שנפרס לאחר שפרקה דפסול ומקטיר עליו דמסתברא דאין לנו להשוותם אחר לקודם. תו"ה: **ד)** הא לא קשיא מנחה שחסרה קודם קמיצה לא בריר קומץ דידה והוי כמו שחסרה מן הקומץ והכא בלחם הפני' בריר קומץ דהבזיכין (מנחה) [מונחים] לחוד והלחם לחוד. הרגמ"ה: **ה)** תיבות ברירה ברירה נמחק: **ו)** תיבת מעתה נמחק. ואע"ג דבריר קומץ דידה אלא תהוי כשירים שחסרו כו'. הרגמ"ה: **ז)** לאו פלוגתא היא: **ח)** אינה קדושה לחצאין. עי' תוס' לקמן (דף נא ע"ב): **ט)** הבא מנחה ואח"כ חוצה: **י)** והא חוקה כתיב בה. עיין תוס' לקמן (דף עו ע"ב): **יא)** הפריש חצי עשרון. לכי שהי' צריך להביא עשרון למנחה. הרגמ"ה: **יב)** ודעתו להוסיף ולהשלים העשרון. הרגמ"ה: **יג)** ואם איתא לילף מחביתין. תימה דהא טעמא דהכא דדעתו להוסיף וא"ל דהיינו האי דקאמר בסמוך ומ"מ [קשה] דקאריי לה מאי קאריי לה וי"ל דס"ל למקשה דכן **יד)** ליטעמא דתמוך בחביתין כמו טעמא דדעתי' להוסיף: **יה)** והאמר ר' יוחנן. עיין זבחים (דף פא): **טו)** ולא יהא שפול חמור מן העיקר: **טז)** מלאים אלא שלמים. כלומר שלא נאמר מלאים כפשוטו ששניהם מלאים סולת ויכול להביא בכלי מקצת ואח"כ ימלאנו אלא יביא שלמים מתחלתן. הרגמ"ה. ותיבות כלומר שאינו קדוש עד שיהא עשרון שלם נמחק: **יז)** מנחה קדושה בלא שמן (תיבות ובלא לבונה נמחק) דקבע לה כלי שרת דאין לה פדיון ואח"כ יביא לה שמן. הרגמ"ה: **יח)** תיבות ואין דינה כעשרון נמחק: **יט)** שמן ולבונה נמי קדשי: **כ)** בזיכין דהוי בהיכל כו' דסילוק בזיכין והיינו: **כא)** סילוק בזיכין נפרס: **כב)** עליו את הבזיכין דלא: **כג)** שהגיע זמנה: **כד)** פרט לשחסרה אפ"ה מכשר אלמא: **כה)** דקאי בזיכין באפי: **כו)** ולאו פלוגתא: **כז)** וגומר הבא: **כח)** ואח"כ חוצה דמחציתה משמע והד"א: **כט)** נמי קידוש ואינה: **ל)** דמשמע עיכובא שאם שינה בה והביאה לחצאין לא קדשה הס"ד ומה"ד לא נצרכא קרא דכתיב מחציתה דמשמע מתוך: **לא)** עשרון שלם ביחד מביתו: **לב)** תיבת שלם נמחק: **לג)** מלאים המזוקים סולת ממש אלא: **לד)** חצי עשרון דלא נסכים הבאה עם הזבח כדכתיב: **לה)** אמר כחביתין דחביתין כו' דלקדשו לחצאין דהא קרבי לחצאין אבל: **לו)** בכלי שרת קידש אע"פ: **לז)** נסכים הבאה עם הזבח כדכתיב גבי תמיד: **לח)** שמן וסלת הס"ד ומה"ד שמן דקידש בלאו הכי בלוג שמן של מצורע שהלוג מקדשו בלא סלת ולבונה הס"ד ומה"ד לבונה בלא סולת ושמן שכן: **לט)** משום דיליף מדם. והר"ר יונה תירץ דאי לאו קרא דמחציתה לא הוי מצי יליף מדם דשאני דם דכולה עומד ליקרב מיד אבל מנחה שמחציתה קרב בבוקר ומחציתה בערב למה לא [תקרישו] לחצאין הרי החצי זה הוא מנחה שלמה ואף בתר דגלי קרא דבאה בבת אחת אנו צריכין למילף [מדם] דלא תימא דאינה באה בבת אחת אלא למצוה ולעיל נמי דפריך לילף מדם היינו בתר דגלי קרא מחציתה אז פריך לילף מדם לעכב. תו"ה. וז"ל תוס' אחרות ועוד אומר הר"ר יונה דלא דמי לדם שהרי בדם היו תכופים ההזאות זו לזו והוי הכל כמו דבר אחד וליכא למימר הואיל וקריבות לחצאין אבל חביתי כהן הגדול שהיה מחציתה בבוקר ומחצית' בערב מן הדין הי' לנו לומר דקדשה לחצאין ומשום הכי אצטריך להאי טעמא. ע"כ: **מ)** דמתוך הס"ד ומה"ד ראשון ראשון קדוש ורב לית ליה דר' יוסי. גליון דרב תנא הוא ופליג א"ג לא שמיע ליה. תו"ה: **מא)** להוציאה בכלי חול: **מב)** עשרון א"נ משום שהיו מודדין אותו בעשרון והעשרון היה מקודש משום מנחת חוטא וגנאי הוא להניחו אח"כ בכלי שאינו מקודש ובזה ניחא למה נמשח חצי לוג משום שהי' קודם לכן בלוג שהיה קדוש משום לוג שמן של מצורע. תו"ה:

מ) תוס' לקמן ט. וש"נ **נ)** לקמן ט. **נא)** לקמן ט. **נב)** לקמן ט. **נג)** לקמן ט. **נד)** לקמן ט. **נה)** לקמן ט. **נו)** לקמן ט. **נז)** לקמן ט. **נח)** לקמן ט. **נט)** לקמן ט. **ס)** לקמן ט. **סא)** לקמן ט. **סב)** לקמן ט. **סג)** לקמן ט. **סד)** לקמן ט. **סה)** לקמן ט. **סו)** לקמן ט. **סז)** לקמן ט. **סח)** לקמן ט. **סט)** לקמן ט. **ע)** לקמן ט. **עא)** לקמן ט. **עב)** לקמן ט. **עג)** לקמן ט. **עד)** לקמן ט. **עה)** לקמן ט. **עו)** לקמן ט. **עז)** לקמן ט. **עח)** לקמן ט. **עט)** לקמן ט. **פ)** לקמן ט. **פא)** לקמן ט. **פב)** לקמן ט. **פג)** לקמן ט. **פד)** לקמן ט. **פה)** לקמן ט. **פו)** לקמן ט. **פז)** לקמן ט. **פח)** לקמן ט. **פט)** לקמן ט. **צ)** לקמן ט. **צא)** לקמן ט. **צב)** לקמן ט. **צג)** לקמן ט. **צד)** לקמן ט. **צה)** לקמן ט. **צו)** לקמן ט. **צז)** לקמן ט. **צח)** לקמן ט. **צט)** לקמן ט. **ק)** לקמן ט. **קא)** לקמן ט. **קב)** לקמן ט. **קג)** לקמן ט. **קד)** לקמן ט. **קה)** לקמן ט. **קו)** לקמן ט. **קז)** לקמן ט. **קח)** לקמן ט. **קט)** לקמן ט. **ר)** לקמן ט. **רא)** לקמן ט. **רב)** לקמן ט. **רג)** לקמן ט. **רד)** לקמן ט. **רה)** לקמן ט. **רו)** לקמן ט. **רז)** לקמן ט. **רח)** לקמן ט. **רט)** לקמן ט. **ש)** לקמן ט. **שא)** לקמן ט. **שב)** לקמן ט. **שג)** לקמן ט. **שד)** לקמן ט. **שה)** לקמן ט. **שו)** לקמן ט. **שז)** לקמן ט. **שח)** לקמן ט. **שט)** לקמן ט. **ת)** לקמן ט. **תא)** לקמן ט. **תב)** לקמן ט. **תג)** לקמן ט. **תד)** לקמן ט. **תה)** לקמן ט. **תו)** לקמן ט. **תז)** לקמן ט. **תח)** לקמן ט. **תט)** לקמן ט. **י)** לקמן ט. **יא)** לקמן ט. **יב)** לקמן ט. **יג)** לקמן ט. **יד)** לקמן ט. **טו)** לקמן ט. **יז)** לקמן ט. **יח)** לקמן ט. **יט)** לקמן ט. **כ)** לקמן ט. **כא)** לקמן ט. **כב)** לקמן ט. **כג)** לקמן ט. **כד)** לקמן ט. **כה)** לקמן ט. **כו)** לקמן ט. **כז)** לקמן ט. **כח)** לקמן ט. **כט)** לקמן ט. **ל)** לקמן ט. **לא)** לקמן ט. **לב)** לקמן ט. **לג)** לקמן ט. **לד)** לקמן ט. **לה)** לקמן ט. **לו)** לקמן ט. **לז)** לקמן ט. **לח)** לקמן ט. **לט)** לקמן ט. **מ)** לקמן ט. **מא)** לקמן ט. **מב)** לקמן ט. **מג)** לקמן ט. **מד)** לקמן ט. **מה)** לקמן ט. **מו)** לקמן ט. **מז)** לקמן ט. **מח)** לקמן ט. **מט)** לקמן ט. **נ)** לקמן ט. **נא)** לקמן ט. **נב)** לקמן ט. **נג)** לקמן ט. **נד)** לקמן ט. **נה)** לקמן ט. **נו)** לקמן ט. **נז)** לקמן ט. **נח)** לקמן ט. **נט)** לקמן ט. **ס)** לקמן ט. **סא)** לקמן ט. **סב)** לקמן ט. **סג)** לקמן ט. **סד)** לקמן ט. **סה)** לקמן ט. **סו)** לקמן ט. **סז)** לקמן ט. **סח)** לקמן ט. **סט)** לקמן ט. **ע)** לקמן ט. **עא)** לקמן ט. **עב)** לקמן ט. **עג)** לקמן ט. **עד)** לקמן ט. **עה)** לקמן ט. **עו)** לקמן ט. **עז)** לקמן ט. **עח)** לקמן ט. **עט)** לקמן ט. **פ)** לקמן ט. **פא)** לקמן ט. **פב)** לקמן ט. **פג)** לקמן ט. **פד)** לקמן ט. **פה)** לקמן ט. **פו)** לקמן ט. **פז)** לקמן ט. **פח)** לקמן ט. **פט)** לקמן ט. **צ)** לקמן ט. **צא)** לקמן ט. **צב)** לקמן ט. **צג)** לקמן ט. **צד)** לקמן ט. **צה)** לקמן ט. **צו)** לקמן ט. **צז)** לקמן ט. **צח)** לקמן ט. **צט)** לקמן ט. **ק)** לקמן ט. **קא)** לקמן ט. **קב)** לקמן ט. **קג)** לקמן ט. **קד)** לקמן ט. **קה)** לקמן ט. **קו)** לקמן ט. **קז)** לקמן ט. **קח)** לקמן ט. **קט)** לקמן ט. **ר)** לקמן ט. **רא)** לקמן ט. **רב)** לקמן ט. **רג)** לקמן ט. **רד)** לקמן ט. **רה)** לקמן ט. **רו)** לקמן ט. **רז)** לקמן ט. **רח)** לקמן ט. **רט)** לקמן ט. **ש)** לקמן ט. **שא)** לקמן ט. **שב)** לקמן ט. **שג)** לקמן ט. **שד)** לקמן ט. **שה)** לקמן ט. **שו)** לקמן ט. **שז)** לקמן ט. **שח)** לקמן ט. **שט)** לקמן ט. **ת)** לקמן ט. **תא)** לקמן ט. **תב)** לקמן ט. **תג)** לקמן ט. **תד)** לקמן ט. **תה)** לקמן ט. **תו)** לקמן ט. **תז)** לקמן ט. **תח)** לקמן ט. **תט)** לקמן ט.